

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

højest en Snes Elever, og det vil altsaa sige, at Staten skal have en Flaade paa 17 Skonnerter. 10, som det ærede Medlem Hr. Elmquist har foreslaaet, er ikke en Gang nok, ja, ikke en Gang 17 er nok, for vi maa have en Reserve for at kunne lægge op til Reparation og alt saadant; Staten maa altsaa i det mindste have en Snes Skonnerter for at kunne tilvejebringe Uddannelsesplads for den Ungdom, der skal være Navigatorer.

De Beregninger, der her er nævnt, over, hvad det vil koste, er der, som sagt, ingen af de sagkyndige i Ministeriet, der vil hæfte i mindste Maade for. Hvad det vil koste at omappere Skibet, saaledes at det bliver passende til den dobbelte Besætning, hvad det vil koste at indbygge Motorer, hvis saadanne ikke findes i Forvejen, og at indrette gamle Brugsfartøjer til et helt nyt Hovedformaal, bliver ikke Smaapenge. Og naar det først kommer til at dreje sig om denne betydelige Mængde, vil det jo vise sig at være en ganske anderledes anselig Sum, Staten skal binde heri, end det ærede Medlem gav det Udseende af i Dag.

Man har i den Henseende visse Erfaringer, Oplysningerne fra Konsul Lauritzen om Skoleskibet „Fanø“, idet Anskaffelsen af dette Skib og dets Forsyning med Hjælpmotorer og Omdannelse i øvrigt kostede tilsammen 63 000 Kr., hvoraf 32 000 Kr. var Anskaffelsesprisen. Og dette var endda et mindre Skib paa 150 Registertons, medens de Skonnerter, der vel nærmest staar det ærede Medlem Hr. Elmquist for Øje, er Skonnerter paa 200—400 t. Det er, hvad man kommer til, naar man gaar ud fra Konsul Lauritzens Udgiftstal, hvilket man maa gøre med Varsomhed. Hvis man blot regner med 70 000 Kr. i Gennemsnit, vil det da for de 20 Skibe blive op imod 1½ Mill., 1 400 000 Kr., der skal bindes, forrentes og afskrives, noget ganske andet end det lille, beskedne Forsøg, her er Tale om, noget ganske andet, end det vil koste at drive et Skoleskib.

Det ærede Medlem kan ikke nøjes med, at Staten skal købe Skibene, men maa, som jeg ogsaa forstaar paa Ændringsforslaget; forudsætte, at vi skal lægge Driften af denne Statsflaade i Hænderne paa en eller flere Sejlskibsredere, altsaa formodentlig lade dem, som ejer Skibene, følge med og faa faste Lønninger under Staten. Det bliver altsaa en større eller mindre Stab af en helt ny Type Statstjenestemænd, vi vil faa ved det Eksperiment, som Venstre og de Konserverative mærkværdigt nok her foreslaar.

Selvfølgelig vil disse Skibe give Underskud, neppe et saa beskedent Underskud, som det ærede Medlem her har regnet med. Naar man for det første fordobler Antallet af ombordværende i disse Skonnerter, er der jo saadant noget som Proviantudgifter, der fordobles, og andre Udgifter, der kommer til, fordi det bliver Skoleskibe, forøgede Udgifter til Forbrugsgods, som Eleverne skal arbejde med, Udgifter hidrørende fra, at Eleverne skal have metodisk Vejledning og Undervisning, foruden et nøjere Tilsyn, end der ellers vil være Tale om, naar det blot drejer sig om et Skib i almindelig Forstand.

En saadan Skonnert skal altsaa have i det mindste en eller flere Befalingsmænd mere. Den skal have de Befalingsmænd, som svarer til Skibets sædvanlige Behov, men de kan fornuftigvis ikke paatage sig den Undervisning, der er paakrævet, der maa være flere. Vi skal altsaa forøge Antallet af kvalificerede overordnede. Om det nu skal være en Styrmand, eller hvad det skal være, er for saa vidt underordnet. Der maa i alt Fald noget saadant til til Løsning af den Opgave, som er den ene Opgave for Skibet.

Udgifterne til Vedligeholdelse vil antagelig ogsaa blive større, naar det drejer sig om et Skoleskib, end, naar det drejer sig om almindelige Fragtskibe.

Det er altsaa klart, at Hensigten ikke kan være at skaffe Driftsoverskud, hvad der ellers skulde være en naturlig Beskæftigelse for en Reder. Hvis man saa endda kunde begrænse sig til et rimeligt Underskud!

Jeg forstod ogsaa paa det ærede Medlem, der har talt, at han regner med et Underskud paa Forretningen. Det er ogsaa rimeligt, thi hvad angaar Fragtfart, vil det blive saa som saa med den. For naar disse Skibe skal være Skoleskibe, skal de nemlig sejle, enten de kan faa Fragt eller ikke. De skal sejle, det er deres Opgave, det er den Betingelse, paa hvilken de anskaffes. Derfor vil det her være fuldkommen haabløst umuligt at tænke sig en Reders Gerning udøvet paa sædvanlig Maade saaledes, at han kan sige nej til en Fragt, naar han ikke synes, den er god nok. Han maa tage den usleste Fragt og sejle tomt, hvis det er nødvendigt, blot fordi han har den Pligt at sejle og uddanne Mandskabet.

Altsaa, med Hensyn til at skaffe sig Indtægter vil Forholdene blive fuldstændigt umulige for disse 2—3 og senere 20 Skonnerter, der er Tale om. Og hvis vi naar til denne store Flaade, er der heller ikke